

۴۸۰ - جن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه - تذکره کرمی - نام برزی (قسمت ۵۰)

مؤلف: آبرجیع بن بصری - مخبر شیراز حضرت عم - درمیان کار

موضوع: بیرون آمدن از زندان - احوال - مصاحبه

اعداد: ۱۱۱۵ - تاریخ: ۱۳۵۹

شماره ثبت کتاب: ۱۳۵۹۱

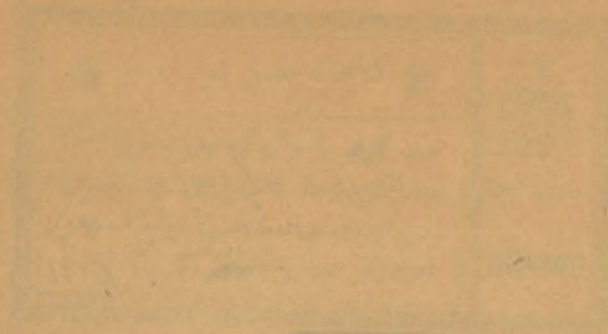
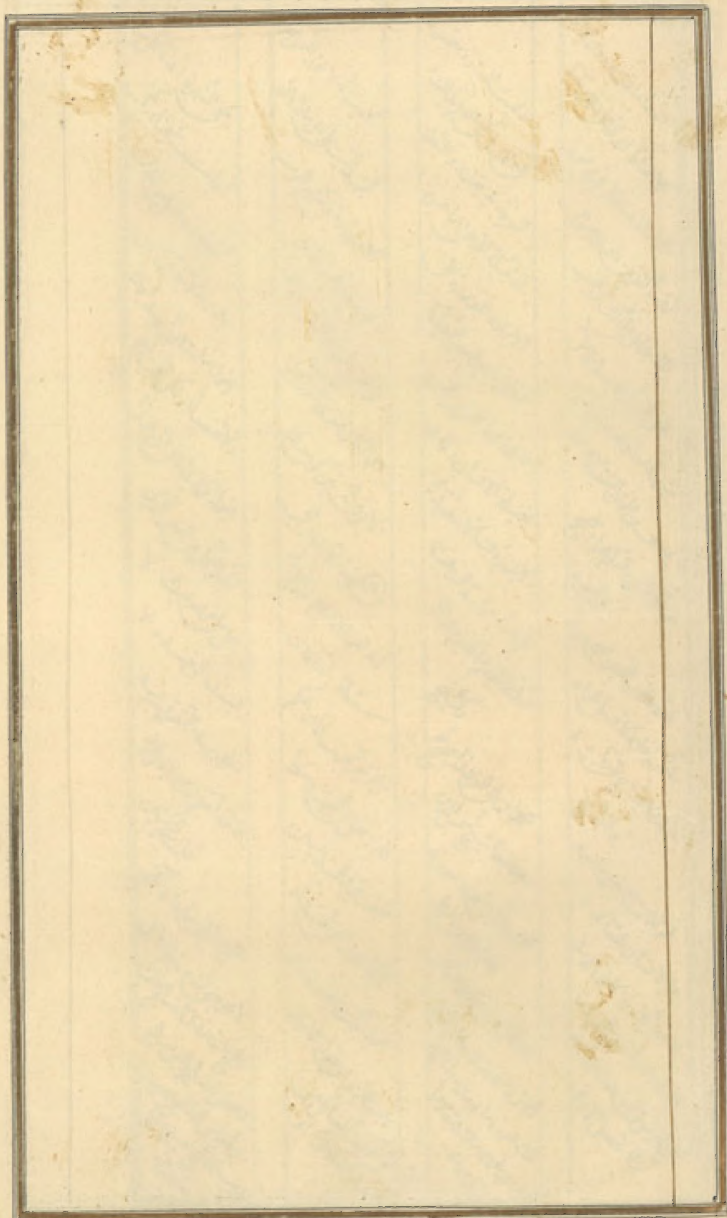
۱۴۸۸

بازدید شد
۱۳۸۱

بازرسی شد
۶۰ - ۳۷

خطی - فهرست شده
۱۱۱۵

350

1871

6

This image shows a single, blank page from an antique book. The paper is aged and yellowed, with visible texture and some minor staining or foxing. The page is ruled with thin, dark vertical lines, creating ten equal-width columns. There are no markings, text, or illustrations on the page.

(The page contains four columns of handwritten Persian script.)

[illegible]

The image shows a single page from a handwritten manuscript, oriented vertically. The page is divided into four distinct columns of text, written in a cursive script characteristic of Persian or Arabic calligraphy. The ink is dark, and the paper is aged, showing a yellowish-brown hue. The text is dense and fills most of the page area, with some marginalia visible on the left and right edges. The script is highly stylized, with many ligatures and flourishes. The overall appearance is that of a historical document, possibly a literary or scientific work.

در این مقام
باز این مقام
چون این مقام

فصلی که در این مقام
در این مقام
در این مقام

در این مقام
در این مقام
در این مقام

در این مقام
در این مقام
در این مقام

در این مقام
در این مقام
در این مقام

در این مقام
در این مقام
در این مقام

در این مقام
در این مقام
در این مقام

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
موسى عليه السلام
الذي جعل القرآن

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the majority of the page. The text is arranged in a single column, flowing from right to left. There are some marginalia or smaller text fragments visible on the left side of the page.

Handwritten text in two columns, likely a manuscript or ledger. The text is written in a cursive script, possibly Persian or Arabic, and is organized into two distinct columns separated by a vertical line. The right column contains more text than the left column.

<p> از آن که در کشت کشت بدست کشت یا چهره پوش با سوزان عاقل شود هیچ پند ای سرو تماش چنان نو که زنده ز شمشیر یار سپید شدی که از دست باشد که کبیر از تو پند </p>	<p> سواد از زمین کشت کشت نخل کشت بر روی چو تفت کشت غنچه است با ن شمشیر زینت است ولی نه کشت یکش در در زمین کشت باری سوی باغ کشت یکچند نخل کشت شمشیر و جیش کیم دنیا که کار کشت کیم زمین دل جبر و کار کشت خاک و چهره و کار کشت صبر ز دل کشت کیم من با کین خاک کیم دانی کشت که با کیم دنیا که کار کشت کیم </p>	<p> خورم برین صفت مباح در تو رسد که در کشت دیوانه عفت ای پر پند ای ملک مکر با کشت کیم باید دشمنان کیم نادیده دشمنان کیم کیم و دشمنان کیم من بعد بران کیم کیم و دشمنان کیم غم نبرد بودی در کشت عدلش بنابر کشت تو از آن کیم شمشیر و جیش کیم </p>
--	---	--

در واکه باب رسیدیم	توجه که ز دست شد جانم	کس را به یغیغ من چه کرد
کزستی خویش در کار	برو نام و همان و خیرین	یکبارده بود و وارید
که لطف کنی بجای من	در فکر کنی سندی نام	فرغش تو نیست و منیم
بزم نام تو نیست بزم نام	تو حق کنی به درم میش	یادست چه شکر گشته و نام
امروز نه پیش کس گویم	و او صاف تو را کس توام	یاد و تو یار و ی نام
وز دست تو محض ندارم	عاقبت به بد پیش نشی	من کشته سر است نام
چون در تو یقین رسیدم	بزان بود که ما تو نام	بیشتر به پیش گیرم
آن برکت گشت پای تو	دینار کار خویش گیرم	دست به منی نیست و تو
باقامت چون تو را خوش	بسیار بکره چش تو میش	من سر و زنده نام تو
ز آن رفیق و تهنید گویم	من و میر و م من ز گویم	روزی و منی به پیش نام
بست و من تو گشته نمون	خاطری ز به تو به میرفت	عش گشت ز تو خویش
مستغرق اوت بخانم	کزستی خویش شد فراموش	یاران به خیم چه گویند
نشین به پیش و پیش	بجام من چشیش در پیش	چشم کن از راه و جوس
آمد عیبت بجان کردم	و آنکه ضرورت از آن کس	بیشتر به پیش گیرم
	دینار کار خویش گیرم	

کان لا یلما انتقاد	کس را به یغیغ من چه کرد	یکبارده بود و وارید
من هذا الخلد على هذا	فرغش تو نیست و منیم	یادست چه شکر گشته و نام
لقد هو مني مني مني	یاد و تو یار و ی نام	من کشته سر است نام
لقد هو مني مني مني	بیشتر به پیش گیرم	دست به منی نیست و تو
لقد هو مني مني مني	من سر و زنده نام تو	روزی و منی به پیش نام
لقد هو مني مني مني	عش گشت ز تو خویش	یاران به خیم چه گویند
لقد هو مني مني مني	چشم کن از راه و جوس	بیشتر به پیش گیرم
لقد هو مني مني مني		

مع ترك حب الدنيا حب الاخوة و ترك استماع لغير من في الاصلاح ليعتبر نفسه
 مع ترك التمسك بغير كنهه ليدفع البراءة والعنف وقيل عادات العارض فان قلبه مع الحق
 والبراءة ولا يسمع المحر والاشاء وعباده مع الحياء والنجاة واداءته مع الكرم والرضا بغير ترك
 الدنيا وطلب رضى مولاه **وهالك على عبادته** لا يترك صلوة ولا خيرة فيها ولا صلوة لهم **لا يترك**
 من الغنى ولا خيرة فراه لا يترك رزقها ولا خيرة علم لا يترك فيه ولا خيرة على الامانة ولا خيرة
 لا يتركها ولا خيرة فراه لا يترك رزقها ولا خيرة علم لا يترك فيه ولا خيرة على الامانة ولا خيرة

من التمسك بغير كنهه ليدفع البراءة والعنف وقيل عادات العارض فان قلبه مع الحق
 والبراءة ولا يسمع المحر والاشاء وعباده مع الحياء والنجاة واداءته مع الكرم والرضا بغير ترك
 الدنيا وطلب رضى مولاه **وهالك على عبادته** لا يترك صلوة ولا خيرة فيها ولا صلوة لهم **لا يترك**
 من الغنى ولا خيرة فراه لا يترك رزقها ولا خيرة علم لا يترك فيه ولا خيرة على الامانة ولا خيرة

من التمسك بغير كنهه ليدفع البراءة والعنف وقيل عادات العارض فان قلبه مع الحق
 والبراءة ولا يسمع المحر والاشاء وعباده مع الحياء والنجاة واداءته مع الكرم والرضا بغير ترك
 الدنيا وطلب رضى مولاه **وهالك على عبادته** لا يترك صلوة ولا خيرة فيها ولا صلوة لهم **لا يترك**
 من الغنى ولا خيرة فراه لا يترك رزقها ولا خيرة علم لا يترك فيه ولا خيرة على الامانة ولا خيرة

روى الشيخ **الشيخ محمد بن الحسن** في كتابه **الحاشية على الفقه** ان محمدا بن عبد الله بن محمد بن علي بن ابي طالب
 الا في قلبه كنهه ليدفع البراءة والعنف وقيل عادات العارض فان قلبه مع الحق والبراءة ولا يسمع
 المحر والاشاء وعباده مع الحياء والنجاة واداءته مع الكرم والرضا بغير ترك الدنيا وطلب رضى
 مولاه **وهالك على عبادته** لا يترك صلوة ولا خيرة فيها ولا صلوة لهم **لا يترك** من الغنى ولا
 خيرة فراه لا يترك رزقها ولا خيرة علم لا يترك فيه ولا خيرة على الامانة ولا خيرة

من التمسك بغير كنهه ليدفع البراءة والعنف وقيل عادات العارض فان قلبه مع الحق
 والبراءة ولا يسمع المحر والاشاء وعباده مع الحياء والنجاة واداءته مع الكرم والرضا بغير ترك
 الدنيا وطلب رضى مولاه **وهالك على عبادته** لا يترك صلوة ولا خيرة فيها ولا صلوة لهم **لا يترك**
 من الغنى ولا خيرة فراه لا يترك رزقها ولا خيرة علم لا يترك فيه ولا خيرة على الامانة ولا خيرة

ومن استغنى بعد ذلك عن كبر على الناس قول ومنه على ان سرهم ومنه على
 ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 استغنى الجمل ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 او في ذلك ووه لا وحده استغنى الجمل ولا واعظ كالنكر في الحاد والمسلم كالنكر
 اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 من النسخ ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 وايراب من النسخ ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 وموفق في السماع اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 الجمل واعظ الخ من النسخ ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 لا يكلم ومنه لا يفرح من العمل ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 ومنه لا يفرح من العمل ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 لم يبق قاع اسع فاما وحطك من النسخ ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 انما الوهم ومنه لا يفرح من العمل ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 قبل الدن والتمهل قبل التبلد والهاب قبل العقاب والقرض في الغم وغنى البصر
 من كبره النسخ والادب يوم كبره النسخ فاما كبره النسخ فاما كبره النسخ فاما كبره النسخ

وفي كبره النسخ اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 من النسخ ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 قتل الاسف ولا وعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 من النسخ ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 ولا وعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 في النسخ ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 ما هو من كبره النسخ اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 عرف به ومنه لا يفرح من العمل ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 النسخ ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء
 من كبره النسخ اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 الكرم والابح والمهم الملهو اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 وفطه النهم الملهو اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 ومنه في التجارب علم سعة نفع الاعتقاد وتوكل الرضا وكذا كبره النسخ اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من عمل لا يطيق بحر اهل ان سرهم ان لا يفرحوا من العمل ولا يفرحوا
 ومنه لا يفرح من العمل ولا واعظ الخ من النسخ ولا عقل كالتوب والعبادة كالنكر والاعطاء

من السهم ومن مستقبل وجه الاراء عرف موافق الخطاء ومنك عن الفضول
 رايه العول من حصر شئته فقد صار قداه ومنك لسانه فوم وناك حاجته
 وفي قلب الحول علم جوارك الرحاب والايام تقع لك البراء الكائن وليس في
 البرق الاطف منع لمن كوض في الظلم يعرف الجوهرة العجوة بالوقار والحبيب
 وارث الغنى كماله والبر صبر العاقبة والحوالة التقوى والجليل المسكن
 والمودة والابستغاده ووصولهم خير من حواف كثر والموعظ كلف لمن وعاد
 ومن اطلق طرفة فتراسه وقد اوجب الدبر كرم على من سئل وقل يا نبيك
 في شرفه واجب ومن فراق خلقه طاعة الله واستطاع وقل يا نبيك
 والتواضع كرمك المنابة وفي سعة الخلق كرمك الارزاق كما عاكف على ذنبي في اخر
 اليهم عزم وكساه الحياء ثوبه حتى غلبت عليه فاني القصد والولاء في كرمك
 خفت عليه الموفزة وفي صفك التمس كرمك عرف اليهم لم يضل عن الاستعداد وال
 ولزم كل من عرفك ولم يزل كل اكل غصصا لا تنف فيه الابز والافرى وكل من وقع
 وكل جبه اكل وان تور الموت اعلموا ايها الناس ان من سئل عليه الارث
 فانه يصير لى عطشها والليل والنهار صاعدا في هذه الامار ايها الناس كرمك
 لوم وتجب لى سؤم لى كرمك لى الكرام ومن العباد ايها الناس وانما السهم

ايك والفرجة فانها من خلق الله ليس كل طالب يصيب ولكل عاشق يوبى لا تزعج
 زنه كرمك رب بعيد موافق من قرب سئل عن الرغوى قبل الطوبى وعن الجار قبل الدار
 الاوراس في المبراد كرمك العقل استر عورة اجبت لا تنها كرمك اخوة فلا صدقت
 ليوم كرمك عدوك من غضب على من لا يدرى على ضربه على حزنه وعذر نفسه من خوف ربه
 كرمك على من يفر من ربه كرمك عدوك ومن لم يفر في كلامه من فرقه من الجوف في كرمك
 لم يزل اليهم من الصادق اذا رادوا صغر المصير عظم العاقبة غرامها من صاحب
 طاعتكم الامانة كرمك المعاصي والذنوب في اقر الراه من القرب والبؤس من النعم فاعلم
 بر سعيه الجند واخبر بغيره العار وكل نعم دور الجند محفود وكل طاعة النازعة في وعده
 نعيم الصابرين والكبار نصف العمل اسد العمل وكل عيش الله من الصادق اسد على العالمين
 من طول الجهاد سباب لولا التي كلف ادى العرب ايها الناس كرمك لى جلد وعز وعده
 جنة محمد الوكيل ووعده النوح ولى كلف لى وعده الاول والوسيلة اعلا
 وديع الجند ووزن ذواب الله ونهاية غاية الاغنية لها الف رفقة فاعلم كرمك
 حصل لى ارباب ما زعم وهو ما من رفاه جود لى رفاه من جود لى رفاه لولاه لى رفاه
 باقية لى رفاه ذروة لى رفاه رجوة لى رفاه كما فوز لى رفاه عشر لى رفاه عود لى رفاه
 ذنب لى رفاه فضل لى رفاه غنام لى رفاه مبر لى رفاه نور قد انصف على النجا ومن السهم

استخفافا لا كما استخف موسى بزور صلى الله عليه وسلم فلو ان خلق في قومي
واصلح ولا يتبع سبيل المستدين وقوله من كل طائر فالتبني موالى موالى الله
في رسول الله في حج الوداع ثم صار الى غير حج فافرق بين السبيل المستدين وعلاه
لعمري حتى رأي باض ابطي واقفا صوته قال محمد مكن مولاه فاعلم مولاه اللهم
والله والاه وعاد من عاداه وكات على ولاسي ولاية الله على عداوة عداوة الله والى
لله وجل في ذلك اليوم اليوم اكمل كودسكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام
مكاتب ولا يبي كل الدين ورضي الرب جل في ازل الدنيا ركبت الله اختصا صلى وتكرما
كلمة واعطاء ونص من رسول الله محمد وهو قوله ثوبوا الى الله مولاهم لغوث
وهو امره للمسلمين ما نأب لو كنتم اعظمها لافاق وطالب لها الاستماع وليس
لنفسها دون الاستغفار وانما هي فاسر لها كبح وركبها فاضله واعتقادا جهالة
فليس ما عليه ورد اوليس نالها ممتد استعانة دورها ويز كل واحدتها صاحب
لغيره اذا التقى باليت بين وجهك بعد المشرقين فبئس القرين فبئس القرين
ما ينبغي له ان يترك حليلا اعتدا ضللتني عن الذكر بعد اذ جاني وكان الشيطان
للاسان حذوا فانا الذكر الذي عند فضل السبيل الذي عندك والايام الذي كبره
الذي اياه جو والدي الذي يكون والصلوات التي عندك وليس في الخطا منكم والورد
المنقطع كانا على شجرة من النار الهام على زور وفي اخيب ووردوا على المورود وصار
بالعدو شامسا عاصرا الجحيم ما له من راحة ولا من عذابها من مذودة لرسولهم لم يرا لولا

سبعة يظلهم الله تحت عرشه يوم القدر لا ظل الا ظله امام عادل وصواب ثبات في طاعة الله
ورجل ذكر له غلام فاضت عياده محامرا شريفا لله ورجل قلبه معلق بالمسجد ورجل تصدق
البصرة فلم يوف ثمنه ثلثه ورجل با في الله ورجل رعة امرأة ذات جمال لا ينفك
وقال ان اخاف لرب العالمين وقيل لا اخاف الخيل من الحوي السج ما لم يمت في يومه
ما لم يكرهه في رقة في غرامة الله او يسلط الله عليه جانبا فاضله بعد زيل نفسه في خلقه
من غير نصيبا رنة او يهمل من نفسه عليه لارسل في ما دار او امانه اخرها حب في حب فيه
ما لا وتصيبه كبره في ما لا رنة او يوف او رقة ما استيقظ في ردة او ينفق
ما لا الادب او رنة في موضع من المراسخ ففناه في كبره في ردة او ينفق في ردة او ينفق
راهم استخف وكره في خوف به وكره كذا كره سقط في حياض وكره حياض في ردة
ومر فلو دامت قلبه ودمت قلبه ففعل افات الدنيا ففعل في قوله ما وكما كرهه كذا
الكليل في الدنيا في سبيل طوقه لهدىها عجب لمن عرف الموت وهو لا يفكر في الموت
الدنيا فانه هو رنة عجب لمن عرف في الاخرة لا تارة او ينفق بالفتنة وعجب لمن عرف في الدنيا
وهو في الدنيا عجب لمن عرف في الدنيا وهو رنة عجب لمن عرف في الدنيا وهو رنة عجب لمن عرف في الدنيا
عرف في الدنيا وهو رنة عجب لمن عرف في الدنيا وهو رنة عجب لمن عرف في الدنيا وهو رنة عجب لمن عرف في الدنيا
من الجحيم واعي اليه ابرو من الزهر وراى من الله وراى من الله وراى من الله وراى من الله وراى من الله وراى من الله
المراد بالمراد والامر اوسع من ردة او ينفق في الدنيا ففعل في قوله ما وكما كرهه كذا
الامر اوسع من ردة او ينفق في الدنيا ففعل في قوله ما وكما كرهه كذا

عن النبي صلى الله عليه واله قال ان ازال جرسيل يوصي بالجار حتى طفت ان تجل وادنا
 وازال يوصي بالناس حتى طفت ان يسبح طاهره وازال يوصي بالبراك حتى
 طفت ان يرالفه وازال يوصي السيد حتى طفت ان يجعل لهم قدامه فخره وازال
 يوصي بالصلوة اجماع حتى طفت ان لا قبل له ان يصله الا ان اجماعه وازال يوصي
 لقيام الليل حتى طفت ان لا نعم بالليل وازال يوصي بتركه حتى طفت ان لا يصلي الا
 وقال النبي صلى الله عليه واله لا سجد لاسط الله المكالوم يوم القدر ولا ينكحهم ويذهبهم النار
 الفاعل والمنقول به والمالك بدمه وناك المهيرون في المدة في برفا في الجامع من المذهب
 وازال في كليله طاهره والمودع جاره حتى لم يدره غابر عابرس حتى على العاقلة لشره
 على سبع الف على الضاء والذلل على العز والواضع على الكروايج على الشج والتم على الرد
 والذلة والرفع والموت على المحنة وقال صلى الله عليه واله الهدهد سبعة من القول المبطلون
 والفرح والمطعم والموت وصاحب قاب الخنزير والشيخ والمراة اذ كانت على الولادة
باب الثاني قال النبي صلى الله عليه واله انه ساء لاشي من ان العيون السطة
 والارض والمطر والاشي من الذكر والعالم من العلم قال في المسئلة والويع من الحج والجمعة
 والذمير الخطب وسيل انه ساء من ذنبه لانه العاصف ذنب الغر والسكذوب الضياء
 والبرذون السياء والنواضع ذنب الحسب والكم ذنب العالم والمذلل ذنب المتعلم وكمن الكا
 ذنب الخوف ذنب الخوف ذنب الحسب ذنب الصلوة وسيل في القول الحكم في ذلك
 الباطنة ذنب في القول في ذلك العلف ذنب في القول في ذلك العلف ذنب في القول في ذلك العلف

مباد احسان وسنة او ان يعنون لها المشاكس وخشون لها العباير ومخزون
 لها القزبان ويجعل لها الجيرة والسايه والوصيل والامام يستقيم بالانعام عامين
 عزله عن كونه جابر على الراد ومهطمين الى الجاد وقد استمد عليهم المستطاع
 ونحتم سوادا انما يلد ورضعوا جهالة واسحقوا باخذله فاجربا لله الله لهم نعموا
 عليهم راحة واستغنا على الحب نور الى الله وقصده لمن اسجدوا باجد الى صدقة الله العز
 عبد الله والكريم عبد الله فاجرب القوب والابصار وادفت لهم الجابر وطوبى لها
 وضادوا الى انهم يكونوا كرام حيون وامر بعد خوف ونعم كونوا خاضعين با
 مغاخره صديق عدنان واوليائهم اب الهدي وادخلناهم دار السلام واسئلناهم
 الاية وفلجنا بنات العالمين واديت لهم ايام الرسول انار الصالحين من عام مجاهد
 فانت وصكتهم زاهد فيهم ونظروا الامانة ويا قرة العباد حتى اذا دعا الله نبهة ورفعه اليه
 لم يك ذلك بعد الاكل من حقة او وصي من بركة الى ان جبر الى الاعتقاد
 وانكسر على الادبار وطلبوا بالانوار واظهروا الكتاب ودعوا الباب وقول الله
 وعبروا انار رسول الله وبنوا عن احكامه وصعدوا من اواره واستبدوا بسخلة
 برح الخدود وكافوا طامنين ونعموا من الحصار وامر الرابي فاذ اول عشاء
 رسول الله ممن اخذوا الرسول عليه واله السلام لحقه ولتسها جبال اب فاف
 خير من المهاجر الاضار الرابي ناموس ثم بعد من ان الاول اول شهاده وور
 ولاسلام شهاده لهم لصاحبهم متعلق رسول الله صلى الله عليه واله وسلم متعلق

طائفة من رعية بني اسرائيل وكان رجلا عترة ذلك وقالوا ان رسول الله صلى الله عليه وسلم
 استخلفنا من رسول الله صلى الله عليه وسلم الطيب المبارك اول مبعوث عليه البر في الاسلام
 فغير قليل منكم من غيب ما يعملون ويهدوا الى غيب ما يستند الاولون كما كانوا
 في منزه من المهمل ومفاد من الاجل وسعير من الغلب واستند في منزه
 في سكونه انما هو اذ كان في اهل بيتنا من اجل الله وجل سدا ربنا وعوده بعد
 وبلغ من مجور واستغنى عليهم نعمة طاهرة واجلته وادهم بالاموال والاعار وانهم
 ببركاتهم المذكورة والى الله ليعرفوا الامانة والابانة اليه وليشعروا غيرة استكبار
 فلما بلغوا المدة واستمروا الاكل احدثهم الله وجل واصطلمهم ففهم فخصهم
 من فخذة الصبر ومنهم من لوعة الظلم ومنهم من اودته ارجفة ومنهم من اودته
 وكان الله ليظلمهم ولكن ما انا انفسهم يظلمون الاولين كل اجل كنهه فاقول
 العتاب اجله لو كشف لك ما يرى اليه الظالمون والى اليه اخبروا لربهم
 عز وجل ما هم عليه مقيم اليه صابرون الا ان انفسكم انما اناس
 كهول ال فرعون وكتب خطي امرا شل وكشفه في قوم فرعون
 البنا العظيم والصديقين الاكبر وقيل سفلوا فوجدوا ويل الى الكلفعة
 الاكل ومضت النار وخفوا الاستسار ثم لم يزلهم الموات جراء الى الدنيا
ويوم القدر يردون الى اسد العذاب والله تعالى اقل مما يعملون فاجابوا
 محبة دائر محبة مخالفة بهاءه وعز لونه وانهم في ظلم واستمر الى

وبما سئله حلة لشره فاجابوا في الغرابة فتمت القبر فالتفتا الكفار لم يزلوا
 لم يركب وما دفت ومن خيب موكب لاني صولوا لاديت ولا هيت نصرا
 يا فخره برزقه مهاجرة ما خلق الله وجل من زاده الا تدخر لها ما خلا الشيطان في
 له بال النار ثم لولا انهم لم يزلوا لسلط الله عليه حيات الارض وعفا بها
 وهو ما فهمت حتى سب الله وقته قد صد عن الله المعج والعبر الممل الى
السابق بالياء المشاهير تحت وبعد الالف فانه واو واخره فانه معجور
 الذي يخرج من راس الطفل اذ كان قريب عهد بالولادة ومجربا في المصباح
 وانما سمى الارب الى الشيطان لظلم ما بها بالسيرة ما في الارض من الجوانس
 والعرب يظن على الامانة واثبات اسم الشيطان في القاموس ومنه الحديث ان
 حكم الشيطان كالبعد وقيل في قيل في ذلك لرواها وتبيل لانها من الشيطان
 ولعل الحكيم في عدم ملاء الشيطان في انهم لو سمعوا لصاروا بالبرور والبرور
 وقد ورد احاديث مبكر من طوط الاما ص والعامه لشر الحوانات العجم نسج
 عذاب الميت في القبر في الامام الى جعفر بن محمد بن علي الناقص عليه السلام قال قلت
 اني كنت لا نظل الا بالي والغم واذا اعدا دس مني في الوعد في الغم فكيف انظر اليها
 في صليته المكته ما حولها همها حتى تنزع من فاول ما دعا عبي حتى ما
 فله في الكافر من ضربته على لسانها اسمها ونظر لها الى الشيطان رواه في الكتاب

وعنه زبير بن عوف قال قال رسول الله في حايطة لبي الجار على بعد ركن مع
 از حادته به كعادته لقد واد القريسة او حدة فلكم مرفوف ^{التي} ^{التي} ^{التي}
 فلكم رجل انما في قتي ما زنا في الركن فلكم لزيه الامه قبل في جودا
 طولا لا تفرقوا الدموع لدمعكم من عذاب القبر الذي اسمع منه احديكم
فيلط الله عليه حيا الارض دوى الكافي من الامام الجليل
 جعفر بن محمد الصادق ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل
 الارض ما اجب بجزاها وروى الجمهور انه هذا المصنف هذا العدد الخامس
 والستون فلكم بعض اصحاب الكافي ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل
 فلكم عدد هذه الحيات من عدد الصفات المذكورة من كبرها واليا والحمد والحمد
 الامانة والملكات التي فيها منسوب ومنع او اعانكم روي بعضها على حدة
 كذا النساء ما انتهى كلامه وبعض اصحاب الكافي ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل
 طاهري اقماعي ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل
 الجود من لخصها الا انما انصافه غرضه على كل ما روي انصافه من المصنف والرواية
 انما في لزمه انه لعل انزل منها لعل من ابي والانس واليهام واخره
 وتصرفه بزمها عباده فتبين من اكد الاول اسمها من لعلها من عالم مود
 هذه الاما السعد والشمس ومن الكافي ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

لعن ابن طالب سلام الله عليه

وكم ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

وكم ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

وكم ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

اذا ضاقت بك الاحوال ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

وتسل بالبين فكل خطيب ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

ولا يخرج اذا ما لب خطيب ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

ولم يزل عليه

فما نزع ولم يزل امرت يوما ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

ولا تيسر فانها سر كفر ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

ولا تظن بربك طعن سوء ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

رايت العسر ينجم ليارك ع الارض دوى الكافي من الامام الجليل

له

[illegible]

ادخلوا الى فرعون اسد العذاب واما العطف فعن طريق الوضوء السار
 غدوا وشيا غدا العذاب بعد قيام الساعة فيكون في القدر وفي الامام العبد ليس جعفر
 ابن محمد الصادق عليه السلام في دار الرزق قبل القصة اذ لا عدو ولا عني في يوم القيمة
 ثم قال يا ابا عبد الله قولوا له وقلوا له يوم يوم الساعة ادخلوا الى فرعون اسد
 العذاب **وهنا قوله** ومن اعرض عن ذكرى فان له معيشة ضنكا
 ويحشر يوم القيمة اعني بعد ذلك كثر المنكرين في الدار البعيدة المصنف
 القصة في ذلك القصة بعد ذلك ولا يجوز ان يراد بها سوء الحال في الدنيا لان ذكر الكفار
 في الدنيا في معيشة طيبة لهم ههنا في حشر في الموضع البعد كما ورد في الحديث
 الدنيا جحيم المؤمن وجنة الكافر **وهنا قوله** في حي يوم اغفر ما دخلوا النار
 والفا، المصنف من غفر له فالمراد بالذين دلوا واسموا اذا غفر لهم النار يوم القيمة
 كذا في المصاب الاشارة ثم كما لا يخفى في حرمه **وقوله** فتدوم القول تطلق
 الارواح بعد مفارقة اجسامها العنصرية باسراع اخر كما قلت عليه السلام في حادي
 قول الشاع وفي يوم نحيف لان الشاع الذي اطلق المسلم على بطله في قوله لا راد
 بعد اجسامها اجسام اخر في العالم المعنوية كما نرى بعضهم في القصة في النسخ
 والمنح والفرح والارح او فنيها ابتداء وبعد ذلك في الدار البعيدة المصنف في حشر في الدار البعيدة

دور از حصار که در عالم بیرون
که این فرم شدی گفتند که
کسی که این جهان را نداند

الحسن بن صالح بن
 رگوید که در ایام کرام
 از حسن بن صالح بن

برای این که

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کتابخانه

مجلس

ولی نیت باقی
و قیام و قیام

فصل فی بیان

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً
والعلماء أئمةً يهتدون بهم

فصل في بيان

کرمین ام بدو و مستند ام

که چنانچه در این کتاب
کاتب

2

17

(مجلس اول)
 در جلسه اول که در روز پنجشنبه
 در محل اجتماعات و اجتماعات
 در روز پنجشنبه در محل اجتماعات
 در روز پنجشنبه در محل اجتماعات

بسم الله الرحمن الرحيم
مولى محمد شاه جهان سلیمان
و تقی محمد شاه جهان سلیمان
در روضه شمس و شمس
مشهد شمس و شمس
مونسیر ابو محمد و ابو محمد
نیلان ابو محمد

[Handwritten notes at the bottom:]

(Faint handwritten Persian script)

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or a page from a book. The text is written in a cursive style, characteristic of the 18th or 19th century. The page is numbered '10' in the top right corner. The text is arranged in several lines, with some lines starting with a large, decorative initial letter. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored.

مردان و زنان
در این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

در این شهر که
از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

مردان و زنان
در این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

در این شهر که
از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که
از این شهر که

فصل در بیان

فصل در بیان

چند اخلاص و قدرت متطابقین
صاحب عالم چند اند جهان مختار
حکم فرمای سپهرین حکما علیین
والی دولت شاه ملت اقبالین

در بیان و قول و امان

ای آرزویت دفع حجاب کن
نمک طرب گرا بپوش آتش و آکنه
عالم مهار شد بمن اشباح کن
یک برک کل روی دو عالم نقاب کن
هر بویسم رایحه شمع میوزد
هم سیک الفتیست در کوچه شمع
آفاق را بهج سعادت خطاب کن

این پاک طینت ان
نور استیج کن

در حق جاودانه
یارب عاز بهر که

انکه با خطار او شایسته بخت و است
و انکه در آینه محبت ما زار او
سرخ ولایت از مقتضای نور قرب
بیکر او در ظهور فیض هزار انجمن
گرفتندی جلوه که صورت احوال او
در نزدی صبح او از دم حجاب
از تنقبات ان کشت مظاہر او
علم حسان میزند لعش خیالی بر آب
شخص نبوت باو منقش آتش
پایه او در عدم صبح هزار آفتاب
ماند ترا در حشر دیده حق من بخواب
لمنه مدقم رفیع نکر دی حجاب

تاش و خنجر من آینه دار نمود
طایر این کیشم ریخته بال موس
مشت چشم سیمان است پر و پیا
باز درین صورت حیرت آینه است
کرچمن است بار چه عیان میشود
چشم این نرم رنگ جام پناه نزد
کل کربلی بزو خیمه باغ وجود
کرده شراباده است پاتنی نرم و هوا
لاله چراغ است یک لب نکرده جام
قافله بود چو پست و دشمن اسوده که
آینه عرض صبح صیف نارسش
منکف از بهر عبا جوهر تابان بود
مرکز کجاست لوح من عوام
بجست علی نوره محمول نبات
بج شرباب است طرف باغ و شام
شور طظهور توام صد قام است
آتش سودای کل داده غبارم بیا
بپس این عرصه درم صد حجاب
چهل این آن ناله برق منطرب
صورت کارم بوین حیرت عالم سب
یکدوشن پیشین است بر اثر شرب
در چشمت این کل از بوی و فانی
باز بهشت عدم در چه نمایه است
ورنه چشک بپشت رو طرب است
سپهره چرا که دم بخیزه ناکرده خواب
سایه رنگ از چه رویت کرده سر است
خیزه اقبال بر لبه ریاض غنا
تیره بد پایت آینه ما چشما
رنگ فرد بوده است آینه شش
بج در شتر نه اشت غیر شک است
یک به چون شک بعد از غره در گذار
نقد این سبزه و هم عزت صد کوس است

در عالم آباد یا بر چشم کشون کلاه
 بر زود از نظر نیست خراشکم روان
 مجرم کوسر دیگر نیست از چرخ راه
 دیکه جیفه میبزم از نفس پوخته
 آینه غم بیک یکم و فا
 بیک نفس پوخته یا بر بیکر غم
 کای غم ز لادت داغ دل عاشقان
 آنچه ندارد و ام نیست بغیر از غم
 نقش نای ظهور کفایت در نظر
 عالم آثار رنگ لوح مشال پوخته
 شست اگر روشن است بیت سنا
 الفت کلفت است در دریا
 رعیت اسباب چیز صفت
 چیست تیره همان باد حال نی
 بر کجده و شدم نقد وجودم
 رابط علم عیان و اسطر اسرار

عشق نصیبی دارد که مرا
 هر که شود کرم دم نیست جز آیم کباب
 راه ندادم بر دل برین نفس از چرخ
 چشم بوی میبزم از کجده رفته آب
 دل به واسطه ام خانه الفت خرا
 غم بیک طرح داد لعل تیسیم جواب
 زمین آگاهیت چند بوم آفتاب
 آنچه نه بند دشت نیست بحر افسار
 اینده ناسفصل و انهد به آفتاب
 زمین ورق سبته نقش روی خراب
 ز آینه با عیار جلوه ندارد و جواب
 ضبط نفس مندل طبع صدم کسب
 بخود ساز گنج بوی تر و شتاب
 کانی آتش در رنگ دارد از انجوده
 صورت بیک کرم معنی کج صواب
 خواجه کون مکان صاحب هر کباب

آفتاب نیست قطع انقضا این آن
 صبر اندک دارد و نه یک کج
 جوهر سلاخی از سناش و دست
 به کجده محبت درون مرگ عالی است
 از صفای کمال چه امکان
 که محبت فیضها از حشمت انبیا
 رست و دور از فکر تا بنده توان
 در دو داغ ناله دل و از طبع انجوده
 بیکه میبزم از غم لاله بخت
 بیکه کرم کرم صفای دل اگر نه طوشت
 به شمع بسم مقبول ندو ملک اسباب
 کسب علم چسب از دایه ای رنگ
 صبر چوین شکم را خجده غلظت
 به زینتی از ابل بر خستین خط
 بر زبان میبزم نه بد و منظر امیر اول

کجده شمر نیست کجده که خدا بدین
 از سیمای آینه میبزم روان
 از زبانت انقدر با بوی نه غم
 انقضا طرب با آتش نه ارد استخوان
 جوهر از آینه و کس میبزم عیان
 صبر کون میشود چون نیست ان سنا
 دل جوهر سنا غم غم کجده
 تیر چون از خود و در جوی سنا
 این زمین آن به کجده سنا
 خانه آینه خواهد از انقضا
 سنا به بیت با بر کس میبزم
 هر چه انجوده میبزم و خراب
 به زینتی از ابل بر خستین خط
 از جوی سنا شود غم کجده

میت تنها غلبه ای بخش طوفان غریب
 فیه کردن باعث روز جزا
 در خط نرنگه که تا الله را با آب
 خود دیداریم اما جیش مرگان مجواه
 جسم تن شد مخلوق کرد با سبک و خمر
 غبار کل این دریا کام خلق است
 برک عیش سینه چاکان به شورش آناه
 و صفت بی طبع طعم از طعم غریب
 چینه با شرف غافل از کف جبین
 جوی بر سر جوی خرم چشم پوشید
 بجز غماز کند و جدیت اگر در دست
 در کف در ده هر در یکا و کلاست
 کوچه که در میان آه همان غریب
 غیره در دست امکان هر چه بشناده
 در خود دارد حق غرض شای دارد آند

در دانه بوبرک کلمه زرب چندین نعل
 منت بل نیز غیر از حلقه دام گمان
 بر هوا چون کاغذ باد است شیشه
 کار لنگر میکند بر کشتی ایجا باد بل
 خط سطر گشت معنی را در ک خواب گران
 چون خطی هر چند بر پشت شکم نهان
 ز غماز از خون خود دارند بر لب بیکان
 شعور و درود کراتش که کید و درو بل
 منتر بار یک در دست و بوی میان
 طالبی بی آنکه غافل از محفل
 دشت هم در سجده که در دست از یکا
 ز غماز غافل است چون در یکا
 ریشه را در ده از شیشه زبان تنجیدان
 نیست مروجی که باشد غافل از دودی
 چون غماز بر سینه سینه سر از بل
 غماز چند سر بر سر غماز است

تا قیامت شبیه از اسکت اغوش
 جابجایی در کپت مرگان با غم دیده گان
 در جبال رشته عرا به چون آه
 جوی بوزن کور کله دیده کوتاهین

در تکلیف اول مقدم بر

<p> صف عرض هوا در تکلیف کجاست مود از اعتبار باطل اگر غم غم برود فداست از یک نقد و کدونا تو که بهر کرد بشیر در طمعان کم در کف میرز دنیا چه میده عقل فرقه در غم نهان است بر سر بجه جیل کوی سلف است از سر جوی است آینه در جوی که کم است در غمت مخلوق سبزه و انیک و اول شبیه جدیت در سبزه کدونا جیل در غم و سپند او کی در نظر دار سینه و نه انداز او کنه با آن کم کمال </p>	<p> صحت صحت کتب و نیازی باشد لیس و هم کو در چشم مغروران قیاس ثابت بسیار به دلش فلک کوشتر جنت امکان نباشد بگویش آوده و سبزه کدونا هم که آینه کوی رحمت در کمال کوه در کوی سلف است از سر جوی است آینه در جوی که کم است در غمت مخلوق سبزه و انیک و اول شبیه جدیت در سبزه کدونا جیل در غم و سپند او کی در نظر دار سینه و نه انداز او کنه با آن کم کمال </p>
--	---

و اوست صاحب قرآن سلطان محمد
 آنکه بالآفتاب صبح با آن ایام قدر
 آنکه در آینه معصوم با غشش
 پیش قدرش صبح رفت سبکدلیتم
 که ز جوشش مایه نبت بر دور بادگان
 و بنیم خلق او باشد پیر برک مبار
 بجز آنجا که عدش حکم حمو در کند
 و کند بیخ که در از بی سنده
 است تان کینه غشش شرفی غایتی
 ناکند در یوزده فضا ز خوان نمیش
 شولت مشید از جوشش شایسته
 ای سجا مرتب که نام او پاره
 برادر از آفتابان سجده کل طشتان
 تبحر باین شترم ادب او آینه دار
 ناکند از مقدم اقبال او و آرد

که کل جوشش با آن در و چمن در شین
 صندل ناز از غبار خاک در جوش چمن
 مغرور از جهان سپه آجوشش از کین
 با دقش کوه نیکس میکند از در زمین
 قطره کو به خیزد که سنگ نایق ازین
 بوی کل فرم کند غار از در شین
 از کبر در طره امج خوان با نیت
 تا قیامت نیک در آینه نمایم
 که طو قش سحره بند و دایره چمن
 که بسیر در آینه چشم طغی و صبر
 که سواد لب به چمن
 که در لبه ای حشمت
 رشید عمر ایده که در لب
 خنده مفردوس چمن
 دارد از ضبط افشش حکم حصار
 هستی فانی خورشید بیخ

در شین حاکم است چمن و لب را در
 با از او که کف یا از او
 که در لبه ای حشمت
 رشید عمر ایده که در لب
 خنده مفردوس چمن
 دارد از ضبط افشش حکم حصار
 هستی فانی خورشید بیخ

در شین حاکم است چمن و لب را در
 با از او که کف یا از او
 که در لبه ای حشمت
 رشید عمر ایده که در لب
 خنده مفردوس چمن
 دارد از ضبط افشش حکم حصار
 هستی فانی خورشید بیخ

در شین حاکم است چمن و لب را در
 با از او که کف یا از او
 که در لبه ای حشمت
 رشید عمر ایده که در لب
 خنده مفردوس چمن
 دارد از ضبط افشش حکم حصار
 هستی فانی خورشید بیخ

این کتاب را در روز جمعه
 ماه رجب سال ۱۰۰۰
 در شهر تبریز
 در کتابخانه
 حضرت آقا میرزا محمد
 باقر آملی
 در شهر آمل
 در روز جمعه
 ماه رجب سال ۱۰۰۰
 در شهر تبریز
 در کتابخانه
 حضرت آقا میرزا محمد
 باقر آملی
 در شهر آمل

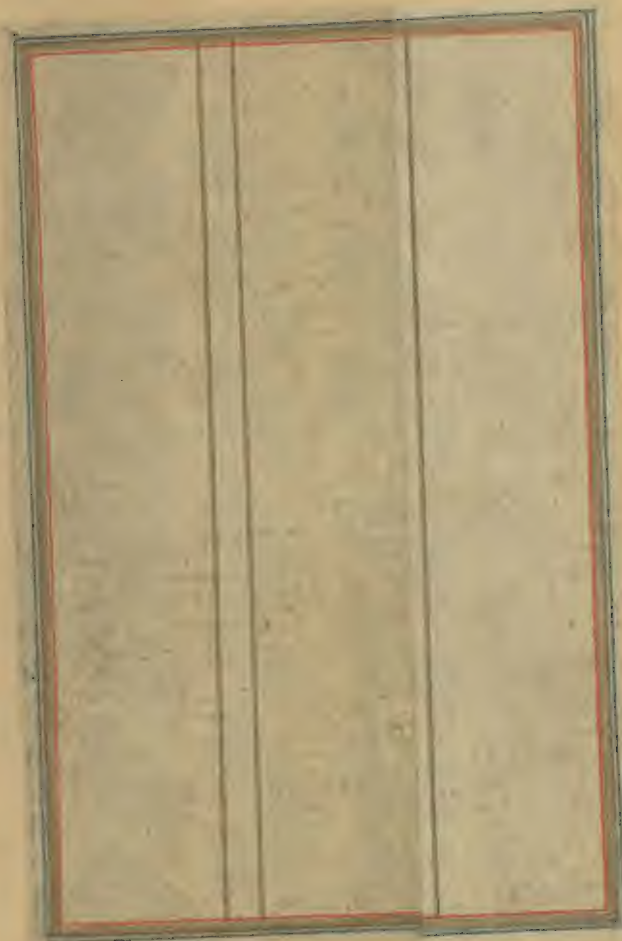

این کتاب را در روز جمعه
 ماه رجب سال ۱۰۰۰
 در شهر تبریز
 در کتابخانه
 حضرت آقا میرزا محمد
 باقر آملی
 در شهر آمل
 در روز جمعه
 ماه رجب سال ۱۰۰۰
 در شهر تبریز
 در کتابخانه
 حضرت آقا میرزا محمد
 باقر آملی
 در شهر آمل

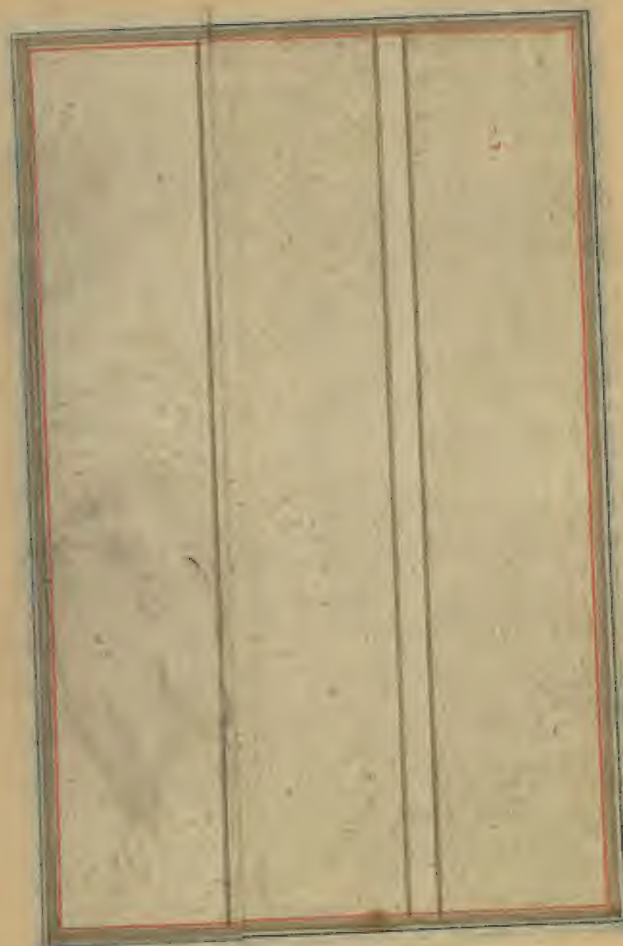

--	--	--

--	--	--

--	--	--

--	--	--

--	--	--

--	--	--

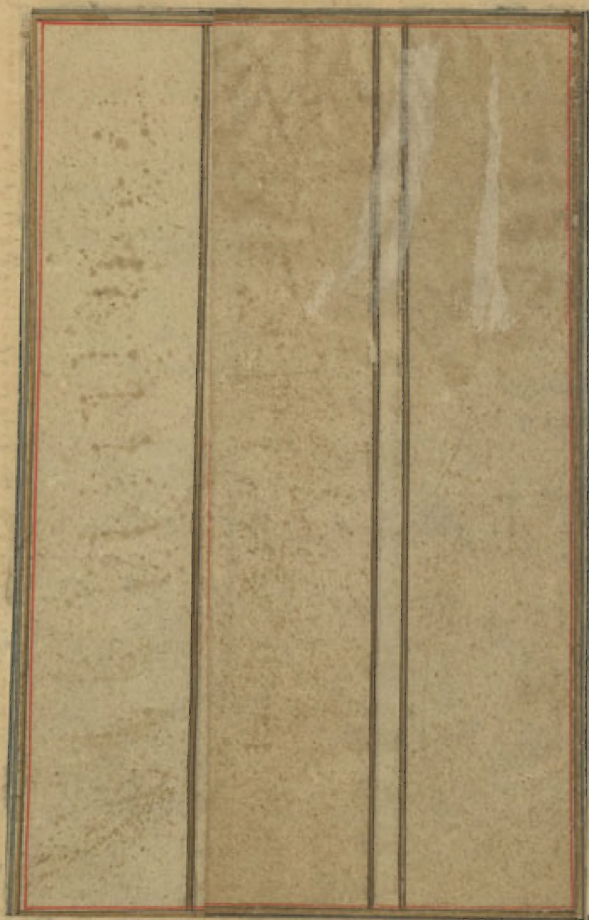

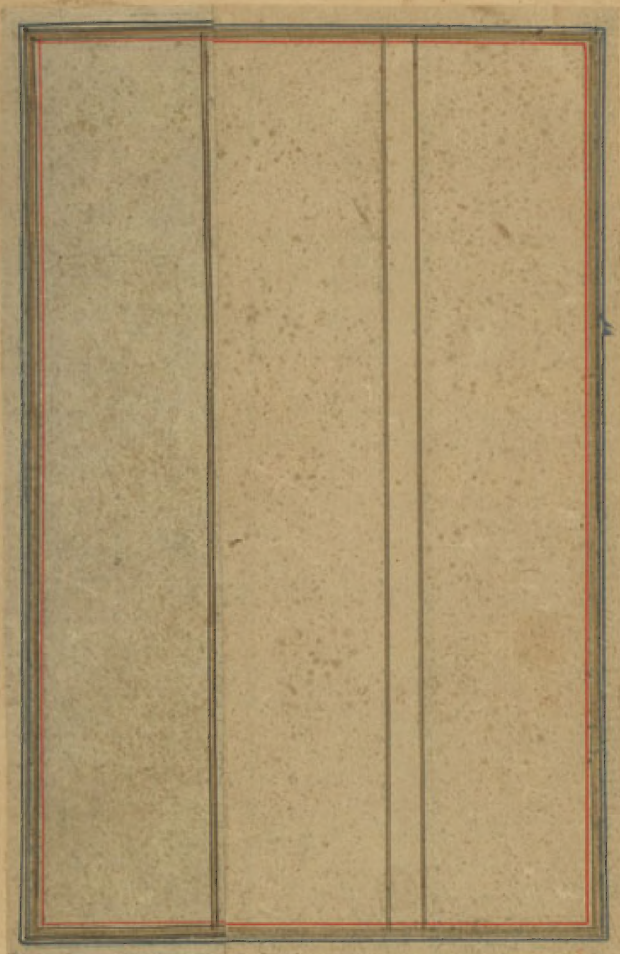

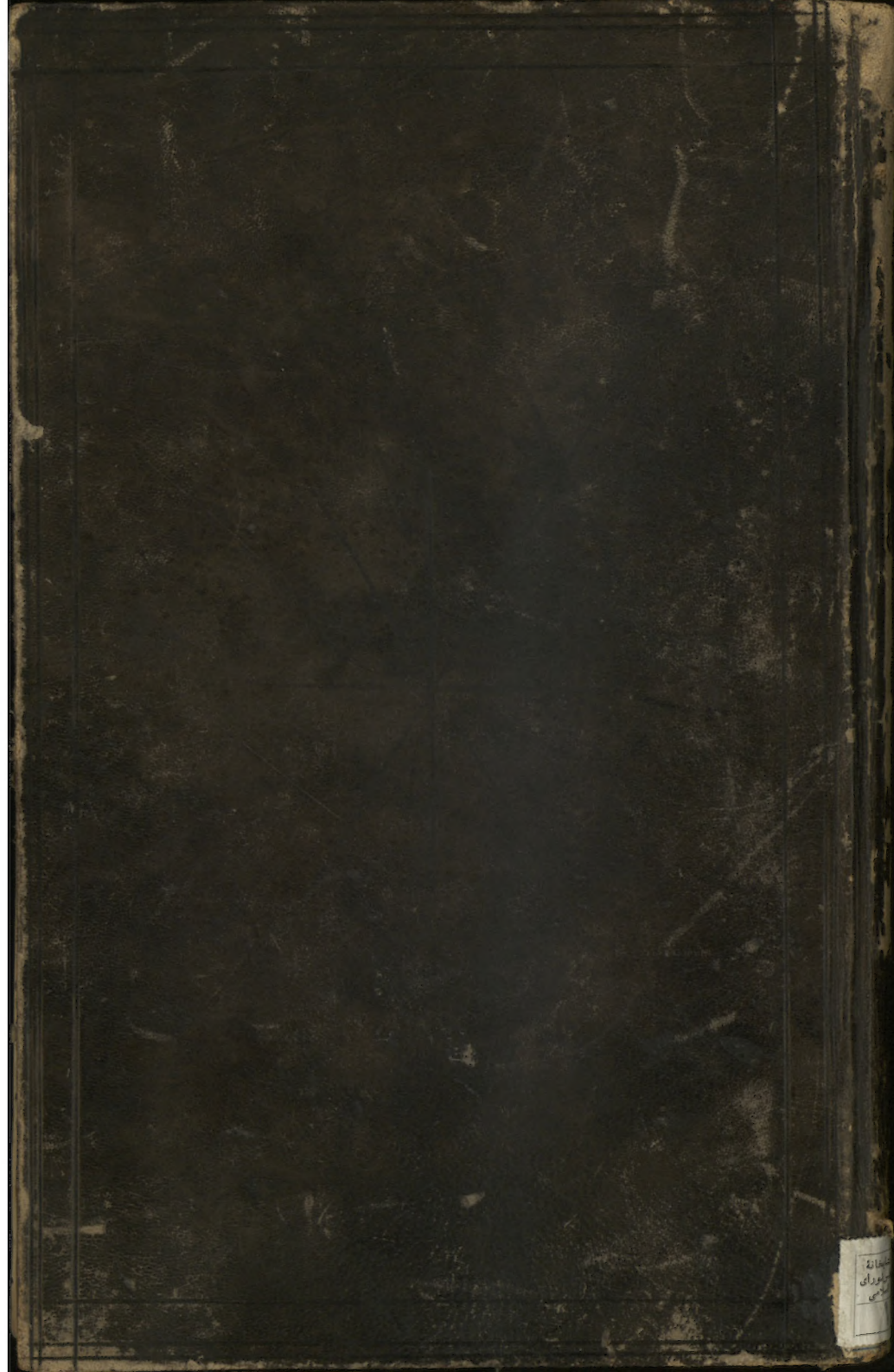
--	--	--	--

--	--	--	--

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران